

Sygn. akt PR 1 Ds. 1352.2016.DK

POSTANOWIENIE
O ODMOWIE WSZCZĘCIA ŚLEDZTWA

Warszawa, dnia 28 listopada 2016 r.

Dariusz Korneluk – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Śródmieście w Warszawie, po rozpoznaniu zawiadomienia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do Życia” z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień w dniu 25 lipca 2016r w Warszawie przez Dyrektora Generalnego Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego polegającego na wydaniu decyzji o nr DON.7200.275.2016.PWA utrzymującej w mocy własną decyzję z dnia 20.06.2016r. znak DON.7200.275.2016.JZA czym w/wym. działał na szkodę interesu publicznego, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

– na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

Do tutejszej Prokuratury w dniu 22 listopada 2016 r. wpłynęło, zawiadomienie Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do Życia” z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k., dotyczące przekroczenia uprawnień w dniu 25 lipca 2016r w Warszawie przez Dyrektora Generalnego Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego polegającego na wydaniu decyzji o nr

DON.7200.275.2016.PWA utrzymującej w mocy własną decyzję z dnia 20.06.2016r. znak DON.7200.275.2016.JZA

Rozpoznając powyższe zawiadomienie należało zważyć, co następuje:

Czyn zabroniony określony w art. 231 § 1 k.k. polegający na przekroczeniu uprawnień wymaga wykazania, że podjęte przez sprawcę zachowanie nie wchodziło w zakres jego kompetencji, ale równocześnie także wskazania na powiązanie formalne lub merytoryczne z tymi kompetencjami. Przekroczenie uprawnień może także polegać na podjęciu działania wprawdzie w ramach kompetencji, lecz niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez funkcjonariusza publicznego czynności. Pamiętać trzeba, że samo przekroczenie uprawnień albo niedopełnienie obowiązków nie realizuje jeszcze znamion typu czynu zabronionego (wyrok SN z 25 listopada 1974 r., II KR 177/74; postanowienie SN z 25 lutego 2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 53). Konieczne jest **jeszcze działanie na szkodę** interesu publicznego lub prywatnego. Interes publiczny to m.in. korzyść, pożytek ogółu obywateli, pewnych grup społecznych, interes zrzeszeń prawa publicznego, władz i urzędów państwowych i samorządowych.

Działanie na szkodę interesu publicznego **lub prywatnego zachodzi wtedy**, gdy z zachowania się funkcjonariusza publicznego (działania lub zaniechania) może powstać szkoda w chronionym prawnie dobrze publicznym lub prywatnym. Nadmienić należy, że szkoda, która może powstać w wyniku zachowania się funkcjonariusza publicznego, nie musi być natury materialnej. Dotyczyć może sfery moralnej, prestiżu pokrzywdzonego, interesów rodzinnych, warunków życiowych. Przy czym jak zauważono na wstępie, działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego ma wiązać się z przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków funkcjonariusza publicznego. Samo przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, nie stanowiące działania na szkodę ~~interesu publicznego lub prywatnego może stanowić jedynie podstawę~~ odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Występek określony w art. 231 § 1 może być popełniony tylko umyślnie. Wchodzi w grę zarówno zamiar bezpośredni, jak i zamiar ewentualny. Oznacza to, że sprawca musi mieć świadomość (w postaci pewności lub możliwości), że jego zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niewypełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Ta świadomość łączyć się może z chęcią działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, a nawet spowodowania takiej szkody, albo z

godzeniem się na działanie na szkodę lub spowodowania szkody. Funkcjonariusz publiczny musi obejmować swoim zamiarem zarówno przekroczenie uprawnień lub niewypełnienie obowiązków, jak i "działanie" na szkodę interesu publicznego lub prywatnego (postanowienie SN z 25 lutego 2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 53).

Przekładając powyższe na okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż analiza treści zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. przez Dyrektora Generalnego Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, a także dołączonych do pisma materiałów nie daje podstaw do wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Zważyć należy, że podstawą wszczęcia śledztwa może być wyłącznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. Wszczęcie postępowania jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy istnieje taki zespół danych, który w sposób obiektywny uprawdopodobnia fakt popełnienia przestępstwa i subiektywnie wywołuje co do tego faktu wysoki stopień podejrzenia u organu ścigania. W konsekwencji, wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia zapada wówczas, gdy w sprawie brak jest takiego uzasadnienia.

Z zawiadomienia wynika, iż główne wątpliwości zawiadamiającego dotyczą interpretacji art. 51 ust.5 ustawy prawo budowlane, a w szczególności czy istnieje możliwość złożenia projektu zamiennego po terminie i na jakiej podstawie. Z analizy materiałów sprawy wynika, iż chodzi o inwestycję przy ul. Kopernika 8 w Brodnicy. W trakcie jej realizacji inwestor dokonał istotnych odstępstw od zatwierdzonego projektu budowlanego i pozwolenia na budowę poprzez rozbiórkę ścian parteru, które nie były do tego przeznaczone. Z tego względu PINB w Brodnicy wszczął postępowanie naprawcze i określił termin do złożenia projektu zamiennego do dnia 30.06. 2014r. po upływie tego terminu, w związku z niewykonaniem obowiązku, wydano decyzję nakazującą rozbiórkę budynku usługowo-mieszkalnego. Po wydaniu tej decyzji, inwestor przedłożył projekt zamienny i złożył odwołanie od rozstrzygnięcia nakazującego rozbiórkę. Po rozpoznaniu środka odwoławczego i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, stwierdzono wykonanie obowiązku i zatwierdzono zamienny projekt budowlany. Z powyższego wynika, iż organ nadzoru budowlanego zajął jednoznaczne stanowisko w odniesieniu do niewykonania w terminie obowiązku, o czym mowa w art. 51 ust.5 prawa budowlanego. Przekroczenie terminu na złożenie projektu zamiennego, podlegało ocenie Kujawsko-Pomorskiego WINB, który ocenił, iż sprawa powinna raz jeszcze być rozpoznana. De facto, doszło w niniejszej sprawie do stanu

zgodnego z prawem, a więc budynek został posadowiony zgodnie z projektem budowlanym. Oczywiście, zauważyć trzeba, że projekt zamienny został zatwierdzony po upływie terminu wskazanego przez organ, jednakże nie można tego stanu rzeczy oceniać jako rażące naruszenia prawa.

Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, w decyzji z dnia 25 lipca 2016r., obszernie wyjaśnił swoje stanowisko, m.in. przywołując orzecznictwo sądownoadministracyjne, które w zakresie terminu złożenia projektu zamiennego nie jest jednolite. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wydając kwestionowaną przez zawiadamiającego decyzję administracyjną działał w ramach przysługujących kompetencji, a tym samym nie może być mowy o przekroczeniu przez niego uprawnień. Samo niezadowolenie strony z podjętej decyzji, nie może powodować jej uchylenia.

W konsekwencji okoliczności przedstawione przez Stowarzyszenie „Prawo do Życia” nie stanowią zespołu danych przekonujących, iż mogło dojść od popełnienia czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 § 1 k.k., bądź jakiegokolwiek innego penalizowanego w systemie prawa karnego. **Dodać jednocześnie należy, iż charakter zawiadomienia nie wskazuje na potrzebę dokonywania w tym przedmiocie dodatkowych czynności sprawdzających, umożliwiając podjęcie rozstrzygnięcia już na danym etapie.**

Biorąc pod uwagę poczynione w sprawie rozważenia faktyczne jak i prawne należało postanowić o odmowie wszczęcia śledztwa w niniejszej sprawie wobec zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci braku znamion czynu zabronionego. Wobec powyższego postanowiono jak w części dyspozytywnej.

PROKURATOR
PROKURATURA REJONOWEJ
Warszawa Śródmieście w Warszawie

Dariusz Korneluk

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk oraz 465 § 2 kpk):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 kpk, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez

sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

5. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 k.p.k. w zw. z art. 106 k.p.k. i 305 § 4 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć:

- **Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do Życia”**

PROKURATOR
PROKURATURY REJONOWEJ
Warszawa Śródmieście w Warszawie

Dariusz Kofneluk

Wygotowa
Kofneluk
PROKURATURY REJONOWEJ
Warszawa Śródmieście w Warszawie